ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 17.11.2010
COM(2010) 676 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Прилагане на Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 година относно Устава на Европейското дружество (SE)

(текст от значение за ЕИП)

SEC(2010) 1391

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Прилагане на Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 година относно Устава на Европейското дружество (SE)

(текст от значение за ЕИП)

1. ВЪВЕДЕНИЕ

След повече от 30 години преговори в Съвета, на 8 октомври 2001 г. бе приет Уставът на европейското дружество („Регламент за европейското дружество“)[1]. Той позволи създаването на нова правна форма, наречена „европейско дружество“ или SE (от наименованието на латински език „Societas Europaea“). Сред целите на Регламента за европейското дружество, посочени в съображенията, са: премахване на бариерите пред създаването на обединения от дружества от различни държави-членки; възможност за дружествата с европейско измерение да комбинират, планират и реорганизират дейността си в общностен мащаб, както и да преместват седалището според устройствения си акт в друга държава-членка при осигуряването на пропорционална защита на интересите на миноритарните акционери и третите страни; стремеж икономическата и правната единица на дейността в Общността да съвпадат; възможност за създаването и управлението на дружества с европейско измерение, които не са възпрепятствани от разликите и ограниченото териториално приложение на националното дружествено право; възможност за дружествата с европейско измерение да приспособяват организационната си структура и да избират система за корпоративно управление, която осигурява ефикасно управление, адекватен надзор и право на служителите на участие по въпроси и решения, които засягат тяхното дружество[2].

Регламентът относно европейското дружество се допълва от Директива 2001/86/ЕО относно участието на служителите на европейското дружество („Директива за европейското дружество“). Определеният срок за привеждане на националните законодателства в съответствие с европейското законодателство по отношение на европейските дружества бе 8 октомври 2004 г., но той бе спазен само от 8 държави-членки. Директивата за европейското дружество бе транспонирана във всички държави-членки едва в началото на 2007 г.

По силата на член 69 от Регламента за европейското дружество най-късно пет години след влизането му в сила Комисията трябва да представи доклад за прилагането му и предложения за изменения, когато е подходящо. За събирането на необходимата информация за практическото прилагане на Устава на европейското дружество, ГД „Вътрешен пазар и услуги“ на Европейската комисия поръча външно проучване и

---

[1] Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 година относно Устава на Европейското дружество (SE).

[2] Съображения 1, 2, 4, 6, 7, 14 и 21 от регламента относно европейското дружество.

поиска мнението на заинтересованите страни в рамките на обществено допитване и конференция[3].

2. Прилагане на статута на европейското дружество: брой европейски дружества

Към 25 юни 2010 г. в държавите-членки на ЕС/ЕИП бяха регистрирани 595 европейски дружества. Броят им нарасна експоненциално между 2004 и 2008 г. През 2009 г. бяха учредени по-малко европейски дружества в сравнение с 2008 г., но през 2010 г. се възобнови тенденцията на нарастване броя на новоучредените европейски дружества. Европейски дружества бяха регистрирани в 21 от 30 държави-членки на ЕС/ЕИП, а най-много (около 70 %) — в Чешката република и Германия. В южните държави-членки на ЕС, с изключение на Кипър, бяха регистрирани съвсем малък брой европейски дружества.

В работния документ на службите на Комисията към настоящия доклад се съдържа подробна информация за броя европейски дружества и техните характеристики, както и за приложимото в отделните държави-членки законодателство във връзка с тях.

3. Основни фактори и тенденции

3.1. Предимства и недостатъци на учредяването на европейско дружество

Предоставената от дружествата информация сочи, че решението им да учредят или не европейско дружество зависи от специфични „икономически аргументи“, т.е. то се основава на редица основания, свойствени за конкретната ситуация, в която се намира съответното дружество. Тези основания могат да бъдат разностранни, което затруднява установяването на обща тенденция. Изглежда обаче, че на някои от тях обичайно се набляга повече, отколкото на други, както и че някои имат по-голяма тежест в определени държави-членки или сектори на дейност. По-долу са изложени няколко фактора, които според дружествата влияят положително или отрицателно върху решението им за учредяване на европейско дружество.

Европейската идентичност на бъдещото европейско дружество се смята за едно от основните предимства. Тя е особено привлекателна за предприятията, които желаят да подчертаят европейския си характер, да се възползват от европейска правна форма, която е по-добре позната в сравнение с националните форми, или да навлязат на пазарите на другите държави-членки, без да е необходимо да създават чуждестранни дъщерни дружества. Значението на европейската идентичност обаче варира. Тя се смята за особено предимство от предприятията от малките държави, Източна Европа, Белгия и експортно-ориентираните държави като Германия. От друга страна, в някои държави-членки и конкретни сектори националната идентичност се смята за по-ценна от пазарна гледна точка от европейската.

Наднационалният характер на европейското дружество се смята за потенциално предимство при трансграничните сливания или структурни промени в дадена група

[3] Вж. външното проучване на Ernst&Young, обобщените резултати от допитването, както и информация за конференцията от 26 май 2010 г., на:http://ec.europa.eu/internal_market/company/se/index_en.htm

(например преобразуването на националните дъщерни дружества в клонове на дружеството майка). Това по-специално спомага за премахване на усещането за национално „поражение“, което би могли да се появи у ръководството и персонала на погълнатото дружество или на предишните дъщерни дружества.

Възможността за прехвърляне на седалището според устройствения акт се смята за основен положителен фактор и източник на реално конкурентно предимство за европейското дружество в сравнение с националните. При липсата на директива относно трансграничното прехвърляне на седалището според устройствения акт, правната форма на европейско дружество е единствената, която позволява това, без да се пристъпва към ликвидация[4]. Тази възможност изглежда особено привлекателна за холдинговите дружества. На практика обаче седалището според устройствения акт са прехвърлили ограничен брой европейски дружества (49 към 25 юни 2010 г.).

Преди влизането в сила на Директивата относно трансграничните сливания за съществен стимул се смяташе възможността за използване на правната форма на европейско дружество за извършването на **трансгранично сливане**. Освен това дружествата и юридическите съветници са на мнение, че разпоредбите за участието на служителите в посочената директива са по-гъвкави от тези в Устава на европейското дружество, макар че това се оспорва от организациите на работещите.

В редица отговори на общественото запитване се споменаваше като положителен фактор потенциалът на европейските дружества за **реорганизиране и опростяване на корпоративната структура**. Преобразуването в европейско дружество, включително това на дъщерните дружества в клонове, изглежда от особена полза за дружествата от сектора на финансовите и застрахователните услуги. Посочените предимства са наличието на само един надзорен орган (вместо няколко — във всяка държава-членка, където компанията има дъщерни дружества), както и по-лесното спазване на капиталовите изисквания. Предимствата на преструктуриране чрез преобразуване в европейско дружество обаче не са очевидни (тъй като същата цел би могла да се постигне и чрез правната форма на национално дружество), ако към тях не бъдат добавени други — например европейската идентичност, наднационалният характер на европейското дружество или възможността за прехвърляне на седалището според устройствения акт.

В отговорите си анкетираните при общественото запитване посочиха и предимствата на правната форма на европейско дружество по отношение на достъпа до финансиране (по-силна позиция за преговаряне с банките и получаване на финансиране от ЕС), както и във връзка с по-гъвкавите правила относно участието на служителите в сравнение с правилата в държавите-членки, където тези въпроси са уредени със задължителни разпоредби. По отношение на втория пункт, както дружествата, така и профсъюзите посочват предоставената от Устава на европейското дружество възможност за: i) договаряне на модел за участие на служителите според специфичните потребности на дружеството или групата вместо използването на наложен от националното законодателство; ii) привличане на представители от различни държави-членки вместо на представители само от една държава-членка (това би могло да спомогне за сформирането на съзнание за европейски служител, което би могло да се окаже предимство за групите с европейско измерение); iii) намаляване на състава на

[4] Уставът на европейското дружество обаче изисква главното управление да бъде прехвърлено заедно със седалището според устройствения акт, което намалява предимството.

надзорния съвет с оглед увеличаване на ефикасността му. Също така изглежда, че правната форма на европейско дружество понякога се използва, за да се поддържа една и съща схема на участие на служителите, независимо от увеличаването на броя им[5].

Като най-съществени фактори, възпиращи *създаването на европейски дружества*, бяха посочени **учредителните разходи, времепоглъщащите и сложни процедури, правната несигурност**, както и **липсата на практически и исторически опит** на консултантите и компетентните органи. Добре известни примери за високи разходи при учредяването на европейско дружество са Allianz SE и BASF SE, чиито разходи за преобразуването им в европейско дружество възлязоха съответно на 95 млн. EUR и 5 млн. EUR. Като се оставят настрана тези случаи, размерът на средните учредителни разходи, посочени от анкетираните във външното проучване европейски дружества, е около 784 000 EUR (като в тях се включват разходите за данъчни и правни консултанти, преводи и регистрация). Общите учредителни разходи варират от около 100 000 EUR до 2—4 млн. EUR.

Като най-сериозен проблем за *функционирането на европейското дружество* бяха посочени **недостатъчната информираност** на търговците, както в рамките на ЕС, така и извън него, **относно европейското дружество**. Често когато ръководството на дадено предприятие обявява, че възприема правната форма на европейско дружество, то трябва да отдели средства и усилия, за да обясни същността на европейското дружество на деловите партньори (клиенти, доставчици, банки и др.) и служителите.

Някои дружества, правни консултанти и стопански сдружения посочиха като възпиращ фактор правилата за **участие на служителите**, тъй като ги смятат за сложни и времепоглъщащи, особено в държавите-членки, чието национално законодателство не предвижда система за такова участие. Тези правила се смятат понякога за несъразмерно строги, особено ако процесът на участие обхваща незначителен брой служители. Изискването, че европейско дружество не може да бъде регистрирано преди приключването на преговорите за участието на служителите, също се посочва понякога като съществен възпиращ фактор, особено за дружествата, чиито ценни книжа се търгуват на регулираните пазари, за които е изключително важно да имат сигурност по отношение на процедурите и необходимото за регистрацията време. Тези мнения обаче не се споделят от профсъюзите.

3.2. Тенденции при географското разпределение на европейските дружества

Външното проучване и участниците в допитването и конференцията посочиха, че върху географското разпределение на европейските дружества влияние може да окаже **големината на националните дружества**. Смята се, че по-големите разходи (особено високото изискване за минимален уставен капитал) и по-сложният процес на учредяване на европейско дружество в сравнение с тези при акционерно дружество са по-съществена пречка в държавите-членки, чиито национални дружества са по-скоро малки и средни предприятия. Като примери за държави, в които тази причина може донякъде да обясни наличието на по-малък брой европейски дружества, бяха посочени Полша, Испания, Португалия, Гърция и Италия. Участник в обществената допитване

[5] Профсъюзите посочват, че в Германия в редица случаи европейско дружество се създава, за да се поддържа еднакво участие на служителите в надзорния съвет, дори тогава, когато според законодателството за националните дружества (500 или 2 000 служители) това представителство би трябвало да бъде променено.

посочи също така наличието на правопропорционална връзка между броя на транснационалните дружества и този на европейските дружества.

Въздействие изглежда имат и **знанията и информираността** за европейското дружество **на правната и деловата общност**. Събраните свидетелства сочат, че в държави-членки като Чешката република и Германия, където правната форма на европейско дружество е била обект на активна кампания за информиране и насърчаване, има повече европейски дружества, докато в други като Италия или Испания, където достъпът до информация или консултации за тази форма е по-труден, броят на учредените европейски дружества е по-малък. Възможно е също да се е получил положителен спираловиден ефект: увеличаването на броя на европейските дружества в дадена държава-членка може да е възбудил интереса към тази правна форма на други дружества, което е довело до допълнителен брой учредени европейски дружества в тази държава-членка.

Във външното проучване се отбелязва и вероятното въздействие на **късното въвеждане в някои държави-членки на директивата относно европейското дружество** върху степента на информираност и броя на европейските дружества в тях[6].

Друга тенденция е повече европейски дружества да бъдат учредявани в **държави, в които е разрешена само двустепенната система на корпоративно управление** в сравнение с държави, в които е разрешена само едностепенната система, като в държавите, в които са разрешени и двете системи, броят на учредените европейски дружества е съвсем малък. Според някои участници в общественото допитване обаче изборът на управленска структура, непозната за правото на държавата-членка на регистриране на европейското дружество, може да доведе до правна несигурност или практически трудности.

По отношение на взаимовръзката между географското разпределение на европейските дружества сред държавите-членки и **националните правила за участие на служителите** мненията на заинтересованите страни се различават. Външното проучване и значително мнозинство от участниците в общественото допитване приемат съществуването на такава обща тенденция, като това [7]обаче не се споделя от профсъюзите и научните работници в областта на трудовото право.

Участниците в общественото допитване посочиха и други възможни обяснения за географското разпределение на европейските дружества в ЕС/ЕИП, като например: i) по-голямата гъвкавост на някои аспекти на правната форма на европейско дружество в сравнение с националните правни форми; ii) различната стойност на марката на европейското дружество; iii) различните по размер учредителни и транзакционни разходи за европейското дружество; iv) данъчните системи на държавите-членки.

---

6 В държавите, въвели директивата през 2006 г. или по-късно (Словения, Гърция, Люксембург, Ирландия, България и Румъния), броят на европейските дружества е по-малък.

7 В тази тенденция се наблюдават изключения, като много малък или нулев брой европейски дружества бяха учредени към 25 юни 2010 г. например в Словения (0), Унгария (3), Финландия (0), Дания (2) и Швеция (9), въпреки обширните разпоредби в тези държави за участие на служителите, докато регистрираните европейски дружества бяха повече в Обединеното кралство (23) и Франция (19), въпреки че в тези държави правилата за участие на служителите са ограничени или несъществуващи.

Големият брой **недействащи европейски дружества**, особено в Чешката република и Германия, също обяснява донякъде големия брой на европейските дружества в тях[8]. Учредяването в тези държави на европейски дружества, които не развиват дейност, от професионални търговци би могло да се дължи на факта, че създаването на такива дружества с цел продажба там е обичайна практика[9] и отговаря на конкретни нужди на търговците. Според участниците в обществената допитване дружествата купуват европейски дружества главно, за да спестят време и средства, както и за да избегнат сложните и несигурни учредителни процедури. Редица запитани посочиха, че недействащите европейски дружества предоставят възможност за учредяване на европейско дружество, без да е необходимо да се спазва тежкото изискване за трансграничния характер на дружеството[10] или да се преминава през преговори относно участието на служителите. Възможността за избягване на тежките изисквания е особено съществена за по-малките дружества. От друга страна, профсъюзите изразяват тревога, че недействащите европейски дружества могат да бъдат използвани за заобикаляне на правилата на директивата относно европейското дружество във връзка с участието на служителите. В този контекст е нужно да се отбележи, че информация за редица недействащи европейски дружества след задействането им липсва. Частично обяснение за това би могъл да бъде фактът, че годишните отчети се публикуват за минали периоди. Друго обяснение е, че поради малкия си размер някои дружества са задължени да публикуват само съкратен баланс и бележки по отчетите си. Изглежда, че в някои случаи годишните отчети не са налични в търговските регистри, без това да е обосновано.

4. Практически проблеми при прилагането на Устава на европейското дружество

Въз основа на сведенията, събрани при допитванията до заинтересованите страни, бяха откроени няколко проблема при прилагането на Устава на европейското дружество както във връзка с учредяването, така и с функционирането му. По-подробно изложение на тези проблеми се съдържа в работния документ към настоящия доклад.

4.1. Учредяване на европейско дружество

Първоначално със статута на европейското дружество се целеше да се предостави европейска форма на вече действащите трансгранични дружества с разумна големина, без да се затрудняват малките и средните предприятия да учредяват европейски дружества. Конференцията и обществената допитване показаха обаче, че дружествата и особено МСП смятат настоящите условия за учредяване за изключително тежки. Сред най-съществените фактори, възпиращи предприятията да създават европейски дружества, са **учредителните разходи, времепоглъщащите и сложни процедури, както и правната несигурност по отношение на процедурите за учредяване на европейско дружество**, дължаща се в основни линии на липсата на еднообразен статут на европейското дружество и многобройните препратки към националното право. Заинтересованите страни посочват като съществени пречки и **тежкото изискване** за

8 В тези две държави се наблюдава обаче и най-големият брой функциониращи европейски дружества.

9 За разлика от Франция и Италия, където, според посоченото от участниците в обществената допитване, недействащите дружества не са познати или използвани.

10 Например за избягване на спазването на изискването всяко дъщерно дружество в група което се преобразува в европейско дружество, да бъде регулирано от правото на друга държава.

трансграничния характер (преобразуващите се в европейско дружество компании трябва да са имали дъщерно дружество или клон в друга държава-членка поне две години преди учредяването на европейското дружество), **ограниченият брой начини за учредяване** на европейско дружество, както и **високото изискване за минимален уставен капитал**.

По отношение на **ограничения брой начини за учредяване** на европейско дружество, като възможни области за внасяне на уточнения участниците в конференцията и консултацията акцентираха върху липсата на възможност, от една страна, за дружествата с ограничена отговорност да създават пряко европейско дружество чрез трансгранично сливане или преобразуване, а от друга — за създаване на европейско дружество чрез разделяне. Вторият въпрос е свързан с този за **разширяване на понятието „сливане“ в член 17, параграф 2 от регламента относно европейското дружество** (вж. член 69, буква б)). Участник в запитването смята, че разделянето е експлицитен инструмент за извършването на преструктуриране както в рамките на държава-членка, така и в трансграничен план, поради което трансграничното разделяне с възможност за създаване на европейско дружество би било по-лесно и бързо в сравнение със съществуващите варианти[11]. Твърди се също, че въпреки липсата на законодателство на равнище ЕС относно трансграничното разделяне, въз основа на практиката на Съда на Европейския съюз по делото „Sevic“ (C-411/03) вече е възможно извършването на трансгранично разделяне, когато участващите дружества попадат под законовата уредба на различни държави-членки. От друга страна, резултатите от външното проучване сочат, че възможността европейско дружество да бъде учредявано чрез разделяне би разцепило допълнително икономическото и правното единство на дадена група, вместо да опрости структурата ѝ[12].

Някои заинтересовани страни (дружества, включително европейски дружества, правни консултанти и стопански сдружения) също намират **правилата за участие на служителите в европейското дружество** — и по-специално процедурата на преговори във връзка с учредяването на европейско дружество — за сложни и времепоглъщащи. Според профсъюзите обаче тези преговори не са тежест, а необходим механизъм за осигуряване на подходящ диалог между ръководството и служителите на дружеството. Те изразиха и загрижеността си във връзка с това, че правилата за европейското дружество не са напълно приложими към всички ситуации. В Устава на европейското дружество например не се съдържа ясно правило за това дали недействащо европейско дружество може да бъде регистрирано, тъй като поради факта, че при учредяването на европейското дружество нито то, нито участващите дружества, имат персонал, няма и преговори за участието на служителите.

---

[11] Съществуват следните алтернативи: i) национално разделяне и последващо трансгранично сливане, което може да бъде извършено въз основа на регламента относно европейското дружество или Директива 2005/56/ЕО, като, ако за трансграничното сливане се използва за основа Директива 2005/56/ЕО, може в крайна сметка да се получи преобразуване на поглъщащото дружество в европейско дружество; или ii) национално разделяне, следвано от преобразуване на поглъщащото дружество в европейско дружество и последващо прехвърляне на седалището според устройствения акт на европейското дружество.

[12] Освен това нито едно от европейските дружества, с което се свързаха изпълнителите на външното проучване, както и нито един от участниците в допитването, не посочиха ограничения брой начини за учредяване като възпиращ фактор.

4.2. Функциониране на европейското дружество

Редица участници в обществената допитване смятат за практическа пречка изискването **седалището според устройствения акт и главното управление на европейското дружество да бъдат разположени в една и съща държава-членка** (или при някои държави-членки — на едно и също място)[13]. В Устава се предвижда тежка санкция (ликвидация), ако европейското дружество не се съобрази с това изискване. Откакто бе приет Уставът на европейското дружество, ситуацията значително се измени, поради което изменения претърпя и подходът към въпроса за седалището на дружествата. По-специално съдебната практика на Съда на Европейския съюз отвори пътя за приемането на принципа на разделяне в рамките на Европейския съюз на седалището според устройствения акт и главното управление[14]. Освен това според някои заинтересовани страни принципът за действителното седалище е трудно приложим в съвременния свят, където не е лесно да се определи главното управление — т.е. мястото на взимане на стратегическите решения — на дадено транснационално дружество. Принципът, че приложимото дружествено право е правото на държавата на седалището според устройствения акт на европейското дружество, е ясен и лесно приложим. Освен това възможността за разделяне на седалището според устройствения акт и главното управление на европейското дружество би могло я превърне в привлекателно средство за опростяване на структурата на групата[15], както и по-нататъшна стъпка за постигането на по-добро припокриване на икономическата и правната единица на европейските обединения. Резултатите от външното проучване са в полза на разделянето. Предприятията също подкрепят тази идея, а на нея се противопоставят други заинтересовани страни като някои държави-членки и профсъюзите. Те изпитват опасения, че възможността за разделянето на седалището според устройствения акт и главното управление би затруднило данъчния контрол поради липсата на прозрачност при информацията за регистрираните в други държави-членки дружества.

Някои участници в обществената допитване посочиха и редица практически проблеми поради разлики в националните правила относно процедурите за прехвърляне на седалището според устройствения акт на европейското дружество, както и поради сложни или неясни правила относно вътрешната организация на европейското дружество. Участниците в конференцията предложиха Уставът на европейското дружество да предоставя на учредителите и акционерите повече гъвкавост по отношение на вътрешната организация на дружеството, даже ако такава гъвкавост не е предвидена за националните дружества в държавата-членка на регистрация на европейското дружество[16]. Това би намалило и броя на препратките към националното законодателство. От друга страна, бяха изразени съмнения за наличието на достатъчна политическа воля по този въпрос, тъй като приемането на тази идея би поставило европейското дружество в пряка конкуренция с националните правни форми.

---

13 Вж. член 69, буква а) от Регламента относно европейското дружество.

14 Вж. делата Centros (C 212/97), Überseering (C 208/00), Inspire Art (C 167/01), SEVIC (C 411/03) и Cartesio (C 210/06).

15 Европейското дружество би могло да регистрира дъщерните си подразделения в дадена държава-членка, като по този начин цялото обединение попадне в обхвата на един-единствен правен режим и същевременно главното управление на всяко подразделение бъде в тези (други) държави-членки, където реално се развива дейност.

16 Вж. член 69, буква г) от Регламента относно европейското дружество.

Редица заинтересовани страни посочиха няколко международни проблема с разпоредбата относно **преобразуването на действащо европейско дружество в национално дружество** в Устава на европейското дружество.

Редица участници в обществената допитване и представители на профсъюзите на конференцията посочиха и липсата на ясни правила за участие на служителите при **задействането на недействащо европейско дружество** или при настъпването на структурни промени във вече учреденото европейско дружество. Според профсъюзите това съдържа риск от заобикаляне на правилата за участие на служителите.

В член 69, буква в) от статута на европейското дружество от Комисията се изисква да проучи дали е уместно преразглеждането на клаузата в член 8, параграф 16 от Статута по отношение на подведомствеността в светлината на евентуални промени в европейското или националното законодателство в обхванатата от Брюкселската конвенция от 1968 г. (наричана по-долу „Конвенцията“) област[17]. Тази клауза за преразглеждане бе добавена, за да бъдат взети предвид промените в правилата относно подведомствеността вследствие на приемането на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. (по-нататък „Брюкселски регламент I“), заместил Конвенцията. Това бе необходимо, тъй като Брюкселският регламент I, обсъждан успоредно с регламента относно европейското дружество, бе приет, след като обсъжданията по Устава на европейското дружество бяха приключили. В член 8, параграф 16 от Устава на европейското дружество се посочва, че след прехвърлянето на седалището според устройствения акт в друга държава-членка, за операциите преди прехвърлянето може да се приема, че седалището на европейското дружество е все още в първоначалната държава-членка. Това правило позволява да се завеждат дела във връзка с операциите на европейското дружество, извършени преди прехвърлянето в държавата-членка, където европейското дружество е било регистрирано в онзи момент. То трябва да бъде тълкувано в съответствие с приложимите разпоредби по отношение на подведомствеността и по-специално член 2 и 60 от Брюкселския регламент I, в които се позволява дела да бъдат завеждани срещу дружеството и пред съдилищата на държавата-членка, в която е седалището на дружеството според устройствения акт. По този начин член 8, параграф 16 разширява подведомствеността по отношение на делата срещу европейското дружество спрямо предвиденото за другите видове дружества по Брюкселския регламент I. До този момент на Комисията не е известно член 8, параграф 16 да е бил използван на практика. Също така не е ясно дали това правило изобщо прибавя съществен елемент към разпоредбите по отношение на подведомствеността от Брюкселския регламент I, които вече позволяват завеждането на дела пред съдилищата на държавата-членка, в която например е изпълнен договорът или са причинени или понесени щети. Все пак на този етап Комисията не вижда причина да промени сегашното правило.

5. АДМИНИСТРАТИВНИ РАЗХОДИ

Центърът за европейски политически изследвания изчисли[18] произтичащите от регламента относно европейското дружество административни разходи. Според изчисленията регламентът относно европейското дружество е източник на административни разходи в размер на 5,2 млн. EUR годишно. Това представлява 0,04 %

---

[17] Конвенция от 27 септември 1968 г. относно подведомствеността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право

[18] Вж. http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/files/abst09_ceps_extension_en.pdf

от изчислените през февруари 2009 г. административни разходи във връзка с годишните финансови отчети и в областта на дружественото право, възлизащи на 12,1 млрд. EUR[19]. Трябва все пак да се отбележи, че така изчислените административни разходи обхващат административните разходи във връзка с всички задължения за оповестяване, независимо дали са с оглед защита на законовите интереси на заинтересованите страни или не. Групата на високо равнище на независимите заинтересовани страни по въпросите на административната тежест[20] подчертава, че всяка бъдеща реформа на Устава на европейското дружество трябва да вземе предвид и аспекта за намаляване на административните разходи. Тя предлага да се обърне внимание по-специално на възможностите за ограничаване на изискванията за оповестяване във връзка с отчитането, публикуването на информация, прибягването до независими експерти и изискванията за срещи[21].

6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Заключенията на външното проучване са, че първоначалните цели на Устава на европейското дружество са до известна степен постигнати, но биха могли да се внесат подобрения.

Статутът на европейско дружество позволява на дружествата с европейско измерение да извършват трансгранично прехвърляне на седалището си според устройствения акт, по-добре да се реорганизират и преструктурират, както и да избират измежду различните варианти на управленска структура при запазване на правото на участие на служителите и защита на интересите на миноритарните акционери и третите страни. Европейската идентичност и наднационалният характер на европейското дружество са други положителни аспекти на тази правна форма.

През шестте години на действие на регламента относно европейското дружество обаче се оказа, че практическото прилагане на Устава поставя редица проблеми. В Устава на европейското дружество не се предвижда еднообразна форма за целия Европейски съюз, а 27 различни форми на европейско дружество. В Устава се съдържат множество препратки към националното право и съществува правна несигурност за ефекта от пряко приложимото право и взаимодействието му с националното. Освен това

---

19 Това измерване се основаваше на 8 от директивите в тази област, съдържащи най-много административна тежест. Вж. http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/files/abst09_companylaw_en.pdf

20 Групата бе създадена от Европейската комисия с консултативна цел по плана за действие за намаляване на административната тежест в ЕС; вж. Решение на Комисията от 31.8.2007 г., C(2007)4063, чл. 2.

21 Становище на Групата от 20 май 2010 г., параграф 30.

неравното разпределение на европейските дружества в ЕС е знак, че Уставът не е приспособен към положението на дружествата във всички държави-членки.

Всяко предвиждано изменение на Устава на европейското дружество за преодоляване на практическите проблеми, откроени от заинтересованите страни, трябва да вземе предвид факта, че Уставът е следствие на деликатен компромис, постигнат в резултат на продължителни преговори. Понастоящем Комисията разглежда възможността за изменение на статута на европейското дружество и, ако е необходимо, ще направи през 2012 г. предложения в тази връзка. Всяко евентуално изменение трябва да бъде извършвано успоредно с преразглеждане на директивата относно европейското дружество, което, в съответствие с член 154 от Договора, трябва да бъде обект на консултации със социалните партньори. Общо погледнато, всяка мярка, която Комисията би предложила като последващо действие на настоящия доклад, ще се основава на принципите за по-добро регулиране и ще включва оценка на въздействието.